

عنوان مقاله:

مکانیابی اراضی مستعد کاشت درخت انجیر در استان فارس با استفاده از منطق فازی با رویکرد GIS

محل انتشار:

نشریه سنجش از دور و GIS ایران، دوره 10، شماره 3 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

علی شمس الدینی - استادیار گروه جغرافیا، واحد مرودشت، دانشگاه آزاد اسلامی، مرودشت

حسن مهرزاد - دانشجوی دکتری آب و هواشناسی دانشگاه خوارزمی تهران، ایران.

بیراز کریمی - مدرس گروه شهرسازی، واحد صفاشهر، دانشگاه آزاد اسلامی، صفاشهر، ایران

خلاصه مقاله:

کشاورزی یکی از مهمترین بخش های اقتصادی کشور است که هر محصول آن شرایط اقلیمی و محیطی خاصی را می طلبد، لذا اقلیم شناسان توجه ویژه ای به آمایش سرزمین داشته و منابع اکولوژیکی را با روش های مناسب ارزیابی می کنند. هدف این تحقیق، شناخت عوامل و عناصر اقلیمی موثر در کاشت انجیر در استان فارس و پهنه بندی نواحی مستعد کاشت این محصول از نظر اقلیمی و محیطی، با استفاده از توانایی GIS در تلفیق لایه های مختلف و در قالب مدل های مختلف است. در این بررسی، شش عنصر اقلیمی (میانگین، حداکثر و حداقل مطلق دما، میانگین و حداکثر رطوبت و بارش) از ۲۱ ایستگاه سینوپتیک، اقلیم شناسی و باران سنجی در استان فارس و نیز ۵ پارامتر محیطی (ارتفاع، شیب، نوع خاک، فرسایش و کاربری اراضی) به کار گرفته شده است. ابتدا عناصر اقلیمی، با توجه به ناقص بودن آنها، با دو روش «تفاضل ها» و «نسبت ها» بازسازی شده، سپس نقشه های مربوط به این پارامترها و عناصر در GIS تهیه و با استفاده از منطق فازی و معیارهایی که برای کاشت درخت انجیر در نظر گرفته می شود، استاندارد و وزن دهی شده و در نهایت با استفاده از منطق فازی با هم تلفیق، و نقشه پهنه بندی اراضی مستعد کاشت انجیر در استان فارس بدست آمد. نتایج تحقیق، نشان داد که ۳۲ درصد از اراضی برای کاشت انجیر بسیار مناسب، ۴۰ درصد دارای قابلیت متوسط و ۲۲ درصد نیز برای کاشت انجیر نامناسب هستند. ضمن اینکه ۶ درصد از اراضی نیز فاقد ارزش مکانیابی بوده (اراضی دریاچه ای، شوره زارها و ...) که از تحلیل حذف شده است.

کلمات کلیدی:

اقلیم کشاورزی - GIS، مکانیابی - منطق فازی - انجیر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1300756>

